

Goran Dekleva

PRIPRAVA NA PRIPRAVO

Najprej smo, če me spomin ne vara, pisali pripravo na pripravo na test. Nato je prišla na vrsto priprava na test in zatem, jasno, test sam, ki pa sta mu obvezno sledili vsaj še prvo in drugo ponavljanje testa. Ni kaj, pri nobenem predmetu v srednji šoli nismo opravili toliko preizkusov znanja, kakor pri latinščini – pa vendar se nihče med nami ni pritoževal zaradi preobremenjenosti ali nevzdržne napetosti, ki sicer tako rada spremlja »kontrolke«. Zdi se mi namreč, da smo se instinktivno zavedali, da naša učiteljica, profesorica Katja Pavlič Škerjanc, dejansko prakticira tisto, o čemer menda neutrudno razglabljuje uradniki po šolskih ministrstvih in pedagogi na simpozijih, v resničnem življenju pa je kar najbolj redek pojav: iskanje znanja.

Profesorici Pavlič Škerjanc pač nikoli ni bilo odveč sestavljati dodatnih vprašanj, si izmišljevati novih in novih zavitih stavkov, ki naj bi jih prevedli v latinščino in se tako naposled udomačili med vsemi tistimi nesrečnimi pluskvamperfekti in gerundiji in absolutnimi ablativi. Predavala nam je gibko, suvereno, duhovito, z nalezljivim entuziazmom, predvsem pa je očitno verjela, da se bomo, če se bo le sama potrudila in nam ponudila dovolj priložnosti, da se preizkušamo, navsezadnje dejansko česa naučili – tako v svoje lastno kakor v njeno veselje. Najbrž prav zato pri latinščini nikoli nismo zares trepetali pred cveki, ampak smo se predvsem spraševali, ali smo nemara že dosegli vsaj približno spodobno raven znanja.

Da je bil to dober pristop, potrjuje že preprosto dejstvo, da sta, se mi zdi, kaki dve tretjini sošolk in sošolcev iz našega razreda za maturo navsezadnje izbrali latinski jezik s književnostjo. Najbrž še pomembneje pa je bilo, da smo natanko v luči uvidov v latinščino, do katerih smo se z nesebično, darežljivo pomočjo profesorice Pavlič Škerjanc dokopali med njenimi na videz neskončnimi ponavljanji testov, tudi bistveno bolje razumeli, kako pravzaprav funkcionirajo slovnice drugih jezikov, ki smo se jih učili – od angleščine, prek nemščine in francoščine pa vse do slovenščine. In prav za to pri učenju tudi gre, mar ne: da nam znanja, ki jih osvojimo pri enem predmetu, vsestransko razširijo horizonte ter nas opolnomočijo.

Niso vsi, ki nas učijo, tudi naši resnični učitelji, a če drži, kar pravijo, da namreč obstaja ena sama luč vednosti in da jo tisti, ki jo okrepi v enem samem njenem pramenu, pravzaprav okrepi vsepovsod, tedaj je treba emfatično reči, da je bila Katja Pavlič Škerjanc naša učiteljica v kar najbolj žlahtnem, najbolj polnem pomenu te besede. *Vivat!*

*Goran Dekleva je literarni kritik in recenzent
ter novinar na Radiu Slovenija.*